

תת"ע 2622/03/23 - באסל אל הייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בczęść

תת"ע 2622-03-23 מדינת ישראל נ' אל הייב
תיק חיזוני: 15124425073

בפני כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהן
בבקשת
נגד
משיבה
מדינת ישראל

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

לפנוי בקשה לביטול כתוב אישום מחמת התוישנות.

1. ביום 06.03.23 הוגש נגד המבקש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירה נהיגה ובעת שהרכב היה בתנועה אוחז או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בニיגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה, וזאת ביום 15.12.21 עת נ Heg ברכבת פרטיה בכביש 90.

2. ב"כ המבקש טعن כי הוגשה בקשה לה夷יף ביום 27.12.21 אם כי כתב האישום הוגש רק בחודש מרץ 2023 ועל כן העבירה התוישנה. הוא הבהיר שנטקלה כל הודהה והגיש אישור מפנ"א מיום 28.12.21 (ג/1).

3. מנגד, ב"כ המשיבה טענה כי שוגרה לבקשת הזמן לדין וזאת ביום 23.11.22 ועל כן, נעצר מירוץ ההתוישנות. היא הגישה 2 הודאות מפנ"א וכן אישור מסירה (ת/1).

דין והכרעה

לאחר שהקששתי בקשר רב לטיעוני הצדדים ועינתי במקרים ובתיק בית המשפט, החלטתי לדחות את הבקשה.

ולהן הנימוקים:

4. סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב- 1982 קובע:

(א) "עבירה שנה מיום ביצוע עבירות קנס, לא יוגש עליה כתוב אישום ולא תומצא בעניינה הودעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירות קנס שהיא עבירה תעבורת המשמעותה בפקודת העבורה, ובעל הרכב הוכח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתוב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הودעת תשלום קנס, למי שנбег ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה".

(ב) "אין כאמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתוב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)".

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנטקבה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באחרור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחייבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפורט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דיןו למסכים הנקבע בהודעת תשלום קנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו".

5. בתה"ע (תעבורה י-ם) 5103-02-20 מדינת ישראל נ' אליו נחומר ניהול בע"מ (נבו 02.07.20), כב' השופט מהנה ציטט בהחלטתו מטור ע"פ 3584/98 מדינת ישראל נ' הרצל אביב שם נקבע כי "תקופת ההתיישנות היא אכן בת שנה אחת אולם מניניה הוא מיום הגשת הבקשה להישפט. עד אז- אם התובע לאבחר להאשים ב涅ונה ושלח הودעת תשלום קנס - אין העבירה כלל אינה מצויה "בערוצ" של העמדה לדין ודין ההתיישנות כלל אינו חל עליה. מרוגע, שבחר התובע או הנagger המואשם להעביר את העבירה אל "ערוץ של משפט" מתחילה "מרוץ ההתיישנות" והוא יהיה בן שנה אחת". עוד עמד על כך כי קיימים שני שעוני זמינים אשר רצים בנפרד "האחד ממועד ביצוע העבירה, לבגיו חלה על המשתראה חובה לשלווח הودעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים; והשני מועד הגשת הבקשה להישפט שם חלה על המאשימה חובה להמציא הזמנה לדין בטרם חלפה שנה. משהוארך המועד מתחילה מנין הימים לשלווח ההזמנה למשפט בטרם בנקודות זמן השנייה, ככלומר מאותו מועד מתחילה מנין הימים לשלוח ההזמנה למשפט בטרם חלוף שנה". עוד נקבע כי "הוראה זו הקבועה בסעיף 225אלחוק סדר הדין הפליליaina הוראת הת Yiשנות אלא הוראה שמרתה לשום מחסום דוינו לשלוח ההזמנה למשפט, אם חלף המועד של שנה מיום שביקש הנאשם להישפט, מהטעם של חולשת הזיכרון ומונעת עינוי דין בעבירה,

שהיא עבירה קלה. אם הטענה לא הזרזה בהגשת כתב אישום תוך פרק הזמן של שנה, אותן וסימן הוא שהעבירה אינה נחשבת בעינה כחשובה לניהול משפט". ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

בתת"ע (תעבורה חד') 10070-11-21 **אבו רקייה מוחמד נ' מדינת ישראל** (ນבו 04.02.22) נקבע כי כאשר סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, המועד להגשת כתב האישום הינו מועד שלוחה הזמןנה למשפט לפי סעיף 230. לאחר מסירת הودעה על הרצון להישפט, על המאשימה לשלווח לבקשת הזמןנה תוך שנה מיום קבלת הודעתו.

בתת"ע (תעבורה אי') 21-03-8380 **מדינת ישראל נ' מאיר מנחים מאיר מנחים** (ນבו 25.01.22) המבקש קיבל לידי הودעתה קנס ולכן אינו נכנס תחת סעיף 225א לחסד"פ. עוד נקבע כי לשימוש לב לסעיף 225א(ב), לאחר שהוגשה בקשה להישפט לא ניתן לטעון להתיישנות העבירה ויש לבחון האם חלה התיישנות דיןונית לפי סעיף 230 לחסד"פ. בית המשפט בוחן האם המאשימה עמדה בתנאים הקבועים בסעיף 230 לחסד"פ וקבע כי התקופה למן התיישנות דיןונית נספרת החל מיום קבלת הבקשה להישפט עד למועד שלוחה הזמןנה בדואר רשום.

ומכאן לעניינו

6. אין מחלוקת בין הצדדים כי העבירה המיוחסת לנאהם הינה עבירה מסווג הודעתה קנס מיום 15.12.21 וכי כתב האישום הוגש ביום 06.03.23. כמו כן, מעיון במצב הצדדים ותיק בית המשפט עולה כי המבקש ביקש בבקשתו ביום 27.12.21 ואישור מפנ"א נתקבל ביום 28.12.21. מכאן, הנטול על המאשימה להוכיח שבוצעה מסירה כדי לזמן במהלך השנה מיום הגשת הבקשה להישפט, הוא הוא המועד הרלוונטי לחישוב מרוץ השנה.

7. מעיון באישורים שהגישה ב"כ המשיבה עולה כי ביום 21.11.22 מפנ"א הוציא זימון בכתב לב"כ המבקש בעניינו של המבקש ביחס לד"ח נשוא האישום, לפיו הוא הזמין לדין ביום 27.04.23 בשעה 10:30 בית המשפט השלים ל התביעה בczpta. וכן, קיים אישור מסירה כדין לפיו ב"כ המבקש קיבל לידי את דבר הדואר שנשלח ע"י מפנ"א וזאת ביום 03.1.22 כאשר קיימת חתימת המקבל ושמו וכן פרטי עובד הדואר וחותמת סניף הדואר לרבות תאריך. צא ולמד, המאשימה כן נשאה בנטול להוכיח שבוצעה מסירה כדין.

8. יובהר בזאת כי כל מועד אחר, מלבד מועד הזימון לדין, אינו רלוונטי, גם לא מועד הגשת כתב האישום.

סוף דבר

.9. לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הנסיבות נשאה בנטול להוכיח שהזמן לדין שוגרה במהלך השנה מיום שייגור הבקשה להישפט למפנ"א. ועל כן, החלמתי לדוחות את הבקשה.

.10. קובעת מועד הקראה ליום 19.10.23 ساعה 11:00.

להעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ח תשרי תשפ"ד, 03 אוקטובר 2023, בהעדך
הצדדים.